

[Augsburg], 15. Februar 1568

An Johannes Oporinus

UB Basel, Fr. Gr. I 11, fol. 301r.

Steinmann Nr. 790.

Abb.: Kat. Griechischer Geist S. 828.

Lit.: Husner S. 161 (mit Auszug).

<S.> Difficilis ratio est hinc Basileam mittendi literas. Lindauiam, Constantiam aut Argentinam perlatae, aut pereunt, aut vnum atque alterum mensem iacent. Qui rectâ ad vos iter habeant, perpauci sunt. Ad tuas postremas 12 Decembris datas, mihi 5 Ianuarij redditas, per D. Beckesteinum respondi, neque quod nunc scribam habeo. A te genesin filioli tui expecto. Alter enim mensis, quem partui vxoris praefinieras, iam est elapsus, et existimo Iociscum breui ad nos redditurum. E Gallijs nihil huc affertur: Induciae Turcicae in spe sunt. Bauaricae nuptiae, ne bellum Palatinum partuant, sunt qui metuant. Iena turbatur à Flacianis. Apud nos mediocris est tranquillitas, diuina benignitate, nisi quod multi a sicarijs in vicino agro trucidantur. Episcopius parum amicè mecum agit: qui cum, turbata studiorum meorum ratione, me ad recognoscendos commentariolos Officiorum, et reliqua cum ijs coniungenda impulisset, te autore, opinor, nunc iacêre illos sinit. Ac editionem ego parum curo: sed tantam me et temporis et studiorum fecisse iacturam, molestum est. Sed illud molestius etiam erit, si aequè mendosè ac Isocrates graecolatinus edentur: cui me tantum molestissimi laboris me impendisse, valde paenitet. Video enim, te gubernatore remoto, nihil nisi mendas et sordes, mihi posthac expectandas. Successores enim tui ad praesentem quaestum omnia referentes, neque diligentiam, neque φιλοτιμίαν tuam imitabuntur. Sed hoc ipsi viderint. Ego alienam culpam etsi praestare non debo: tamen infamia mea luere cogar. Nam cum rectè etiam scripta et impressa in calumniam rapiantur: quid tum fiet, vbi errata typographica mea παρορόματα cumularint? Quod cum ita sit: tuo exemplo me in ocium conferre, rectissimum erit. Vale. 15 Februarij. 1568. Cos. Hainzelius te saluere iubet. De Vtenhouio et Cantero nihil audio: et hunc annotationes meas Isocraticas aut non legisse, aut non curasse quod rogaui, facile animaduerto. Nihil enim reprehendit, offensam meam veritus: quod minimè debuisset. Nam ignaos reprehensores me odisse non nego: doctos autem correctores et monitores quanti faciam, me in Castalione testatum reliquisse arbitror. Sed candor rara ausi est, nigroqüe simillima cygno. Iterum vale.

Hiero[nymus] Wolfius
Tuus.